

Најголемиот христијански празник Воскресение Христово – Велигден во Република Македонија Католиците традиционално го слават во црквата „Пресвето срце Исусово“ во Скопје. По тој повод во саботата на 4 април 2026 година се одржа света Велигденска литургија која ја служеше бискупот скопски и епарх струмичко-скопски, монсињор д-р Кирил Стојанов, во сослужение на бројни штенослужители и Црковниот хор од Католичката црква.

Денес Католичката црква има богато развиен верски живот, а денешната Катедрала „Пресвето Срце Исусово“ претставува катедрален храм и седиште на Скопската бискупија при Католичката црква. Таа е центар на црковниот живот на Католичката црква. Инаку, Скопската катедрала во 2019 година беше посетена од Светиот отец папата Франциск.

Изградбата на денешната катедрала „Пресвето Срце Исусово“ започна во 1975 година и

траеше 7 години, до 1982. Бискупски водител на изградбата беше монс. Антун Циримотиќ. Посебен впечаток во катедралата денес остава витражот, кој е претставен на 12 стаклени панели, дизајнирани со ликовите на 12-те апостоли.

Инаку, Католичката црква во Македонија е една црква со два обрета, поради што се вика Католичка, што значи општа, односно заедничка црква. Според тоа, католичките верници и храмови од источен обред во Република Македонија се присутни најмногу во струмичкиот крај, односно, во градот Струмица, во Радово, во Нова Маала, како и во Гевгелија, Богданци и Стојаково, додека католиците од римскиот обред се најбројни во Скопје, Битола, Охрид и во други места.

Во текот на повеќе векови, христијаните во Македонија, како и на другите ближни и далечни простори исповедувале заедничка и општоприфатена вера, што зборува дека и Православната и Католичката црква егзистираат на овие простори од тогаш до денес. Меѓутоа, поради различните култури, начинот на размислување и други причини, поделбата на православни и католици во смисла на верска поделеност, како и во светот така и во Македонија, постои од 1054 година.

Така, во борбата за црковно ослободување од елинизмот, покрај националниот дух кај македонскиот народ се буди и духот за црковна независност од Цариградската патријаршија. По неуспешното барање сојузник во разни независни цркви, обидот за ослободување од јурисдикцијата на Цариградската патријаршија завршува со Унијата, односно соединување со Католичката црква во 1859 година

